

РЕШЕНИЕ

№ 4055

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110120066 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявени са положителни установителни иски с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „Т...” ЕАД срещу Л. С. В., за установяване съществуването на вземания за продажна цена на доставена топлинна енергия и за цена на дялово разпределение и мораторна лихва за забава в плащането на цената, с цена на исковите 3169,84 лв., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 44064/2021 г. по описа на СРС, III ГО, 141 състав.

Ищецът „Т...” ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника, въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престира на срещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45 - дневен срок от датата на публикуването ѝ на интернет страницата на продавача. Обосновава правния си интерес от водене на установителен иск с издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, с предмет процесните суми. Моли да се приеме за установено, че ответникът Л. С. В. дължи следните суми за цена на доставена от дружеството топлинна енергия в периода от 01.05.2018г. до 30.04.2020 г. в размер на 2 785,40 лв. /две хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и 40 стотинки/ цена на доставена от дружеството топлинна енергия, ведно със законна лихва от 27.07.2021 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 15.09.2019 г. до 05.07.2021 г. в размер на 350,82 лв. /триста и петдесет лева и 82 стотинки/, главница от 01.06.2018г. до 30.04.2020 г. в размер на 28,38 лв. /двадесет и осем лева и 38 стотинки/ цена на извършена услуга за дялово разпределение, ведно със законна лихва от 27.07.2021 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 31.07.2018г. до 05.07.2021 г. в размер на 5,24 лв. /пет лева и 24 стотинки/, за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. ..., аб.№9962. Претендира разноски.

Ответникът Л. С. В. е подала отговори на исковата молба, в който оспорва исковете. Оспорва да е сключен договор за дялово разпределение за конкретния имот. Оспорва изправността на топломерите в жилището и стойността на реално потребената топлинна енергия.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено **от фактическа и правна страна следното:**

Видно от приложеното ч. гр. д. № 44064/2021 г. по описа на СРС, 141 с-в вземанията по настоящото производство съответстват на тези по заповедта за изпълнение. Заповедта е връчена по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което са дадени указания по чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК. Исковите, по които е образуван настоящият процес, са предявени в едномесечния срок по чл. 415, ал. 1 ГПК. Налице е пълна идентичност между страните и предмета на образуваното заповедно производство и настоящото дело, поради което предявените искове са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

По исковете с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Следва да се установи възникването на облигационно отношение между страните по договор за продажба и доставка на топлинна енергия в твърдените количества и задължение за плащане на уговорената цена. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл. 150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

По делото наличието на облигационно правоотношение между страните е отделено за безспорно с доклада по реда на чл. 140 ГПК. Видно от Заповед № РД-566-05-113/15.12.2004 г. Л. С. В. е настанена с други две лица от домакинството и в общински имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. Представен е и договор за наем от № РД-566-05-115/13.12.2005 г., както и Заявление – декларация от Л. С. В. от 01.02.2005 г. за разкриване на партия не нейно име на топлоснабдения имот, находящ се на адрес: гр. София, жк ..., аб.№9962. Поради това съдът приема, че качеството потребител Л. С. В. е имала през процесния период, като наемател на общински имот. Това заявление представлява по своето правно естество предложение за сключване на договор за доставка на топлинна енергия – по арг. чл. 13 ЗЗД – в този смисъл решение от 09.08.2021 г. по в. гр. д. № 952/2021 г. по описа на СГС, решение от 17.08.2021 г. по в. гр. д. № 4566/2020 г. по описа на СГС, решение от 19.08.2021 г. по в. гр. д. № 7992/2019 г. по описа на СГС, решение от 12.11.2021 г. по в. гр. д. № 4364/2021 г. по описа на СГС, като с разкриването на партия на името на ответника за топлоснабдения имот, ответникът е приел предложението и между страните е възникнало облигационно правоотношение по доставка на топлинна енергия.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона).

В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевиращи подобни твърдения, нито има данни, ответникът да е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия. В този смисъл той е потребител, респ. клиент на топлинна енергия за битови нужди в имота през процесния период. Между страните е възникнало и съществувало облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, който съобразно разпоредбите на чл. 150 ЗЕ се регулира от Общи условия.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, е прието заключение на съдебно-техническата експертиза, което е съобщило писмените доказателства за дялово разпределение за процесния абонатен № 9962. Съгласно заключението, количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер – 2 броя, монтирани в абонатната станция. За процесния период м.5.2018 г. – 30.04.2020 г. „Т...“ ЕАД е отчитало водомера в имота. По време на отчетите са попълнени документите за главен отчет, които са подписани от потребител. Отчетите са коректно отразени в изравнителните сметки. По данни на ищеца в процесното жилище не имало монтирани отоплителни тела. В имота има две щранг-лири за отопление, за които се изчислява служебна ТЕ отдадена от щранга, съгласно НТ. В имота се ползва топла вода и има водомер за топла вода, по който се отчита разхода. Изравнителните сметки, издадени от ФДР съдържат ТЕ за отопление, включваща топлинна енергия отдадена от сградна инсталация, ТЕ за отопление на имота /отдадена от щранг лирите/ и ТЕ за подгряване на топла вода. ТЕ за общи части не се начислява. Изчисленията са съгласно методиката за дялово разпределение към действащата наредба за топлоснабдяване.

С оглед изложеното съдът приема, че за процесния период до топлоснабдения имот е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е разпределяно законосъобразно в съответствие с правилата на действащата нормативна уредба. При изчисляване на сумата за действително ползваната топлинна енергия е съобразена цената на ТЕ за месеците, попадащи в исковия период.

Доколкото се дължи цената на реално потребената енергия, то при определяне дължимата сума следва да се вземат предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване. Ето защо за определяне размера на дължимата цена съдът кредитира напълно заключението на експертизата, която е отчала

именно реално доставеното количество топлинна енергия през исковия период. Според вещото лице размерът на дължимата цена за доставена топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата от 2626,72 лв., като искът до пълния предявен размер от 2785,40 лв. следва да бъде отхвърлен.

По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал. 2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл. 61, ал. 1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл. 151, ал. 1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл. 36, ал. 2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от ДКЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл. 20а ЗЗД има сила на закон за последните. В настоящия случай дяловото разпределение се е осъществявало от дружеството-ищец.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на ищеца, в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.06.2018 г.– м.04.2020 г. възлиза на сумата от 28,38 лв., определен при съобразяване на счетоводна справка на ищеца.

По искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

Задължението за заплащане стойността на топлинната енергия е парично, с оглед на което в случай на забава съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му – чл. 84, ал. 1 ЗЗД, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – чл. 84, ал. 2 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава, както и размера на претенцията си.

По отношение на мораторната лихва върху главните вземания приложение намират Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № 0У-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник "Монитор" от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г. Съгласно чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от

Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

С оглед изложеното ищецът има вземане към ответника за сумата от 350,82 лв. за периода 15.09.2019 г. - 05.07.2021 г., която съдът определи, като съобрази момента на изпадане в забава за заплащане на задължението по изравнителната сметка и с помощта на онлайн калкулатор, на основание на чл. 162 ГПК.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение отново липсва предвиден срок в ОУ – я на топлоснабдителното дружество за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба пред съда, поради което акцесорната претенция за лихва в размер **5,24 лв.** се явява неоснователна.

Изходът на делото предполага право на разноски само за ищеца, тъй като ответникът се представлява от назначен от съда особен представител. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на направените от него разноски съобразно размера на уважените претенции в размер общо на 926,13 лв. държава такса, депозити за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение в исковото производство и разноски за заповедното производство в размер на 107,51 лв.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковете, предявени от „Т...“ЕАД, ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...“, срещу Л. С В., ЕГН: ***** гр. София, ж.к. ..., с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, че Л. С В. дължи на „Т...“ЕАД сумата от **2 626.72 лева** главница за топлинна енергия за периода от м. 05.2018 до м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 27.07.2021 г. до окончателно изплащане на вземането, както и на основание чл. 86 ЗЗД мораторна лихва за забава върху главницата за сумата от **350.82 лв.** за периода от 15.09.2019 г. - 22.03.2022 г. и за сумата от **28.38 лева** – дялово разпределение за периода от м. 06.2018 до м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 27.07.2021 г. до окончателно изплащане на вземането, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за главница за доставена топлинна енергия до пълния предявен размер от 2785.40 лв., както и иска за мораторна лихва за забава върху цената на услугата дялово разпределение до пълния предявен размер от 5.24 лв. за периода 31.07.2018 г. – 05.07.2021 г., за топлоснабдения имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. ..., аб. №9962, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 24.08.2021 г. по ч. гр. д. № 44064/2021 г. по описа на СРС, 141 състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, Л. С В., ЕГН: ***** гр. София, ж.к. ...9, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т...” ЕАД, ЕИК ..., гр.София, ул...., сумата **926.13 лв.**, представляваща сторени разноси в производството пред първата инстанция и в заповедното производство **107.51 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____